

vet, at det ogsaa skulde være fordeelagtigt for den indenlandske Industri i Danmark og Slesvig, at Soldgrændsen vedblev, og i den Henseende hentydet til Stillingen, som den var, før Soldgrændsen blev forlagt til Eideren, og sammenlignet den med den Tilstand, som senere har fundet Sted, saa maa jeg bringe i Erindring, at Tilstanden, som den var, før Krigen udbrød, ingenlunde var lige. Tilstanden var dengang saaledes, at medens Kongeriget paa visse Artikler havde en meget høiere Toldbeskatning end Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, saa stod det dog disse Hertugdømmer frit for uden Afgift at indføre deres tilsvarende indenlandske Producter til Danmark; dette var ligefrem en Uret mod Danmark (3a). De holsteenske Fabrikker, der med Nød og neppe kunde affatte Noget i Holsteen selv, f. Ex. Klæde-Manufacturisterne, levede af at indføre til Danmark, men Forholdet bliver naturligtvis et heelt andet, saasnart der indtræder en fuldkommen Ligelighed i Henseende til Beskatningen og de øvrige Toldforhold. Saasnart der erlægges den samme Told ved den holsteenske Grændse som ved den danske, saa concurrere Fabrikkerne under fuldkommen lige Vilkaar. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Nothe) har ogsaa henstillet det som tvivlsomt, hvorvidt det kunde være tilraadeligt saaledes ved en Grændse at afflutte Holsteen frá alle dets naturlige Affætningskilder, Lübeck, Altona og Hamborg. Jeg maa imidlertid hertil erindre, at der slet ikke er Spørgsmaal om nu at indføre en saadan Toldgrændse, da en saadan jo allerede har bestaaet i mange Aar, og det i den største Udstrækning. For Dieblirket bestaaer den med Hensyn til nogle Varearter, nemlig de, som høre til de høist beskattede; der gives nemlig Varer, som ere meget høiere beskattede end de, hvorom der er Tale i det foreliggende Udkast, og disse Varer svare den samme Told i Holsteen som i Danmark. Soldgrændsen ved Elben bestaaer altsaa fuldkomment, og der er følgelig ikke Tale om at affjære, at udelukke, men kun om at forene.

Med Hensyn til de forskjellige Bemærkninger, som ere fremsatte angaaende den finansielle Detail af Lovforslaget, skal jeg bemærke, at det efter den hele Retning, Discussionen har taget, forekommer mig bedst at udsætte Detaillen til 2den Behandling; jeg skal saameget mindre nu indlade mig derpaa, som de Erindringer, der i saa Henseende ere fremsatte, forsaavidt de overhovedet ikke ere til Fordeel for Lovudkastet, kun ere fremsatte i en tvivlende Form, og jeg haaber, at det skal blive de ærede Rigsdagsmænd, der have næret disse Tvivl, klart, at Regjeringen, hvad Detaillen angaaer, nogenlunde har truffet det Rette.

Formanden: Der er allerede indtegnat saamange Talere, at jeg ikke kan have noget Haab om, at Forhandlingerne kunne blive sluttede inden den Tidgrændse, da det, af Hensyn, der ere Alle bekendte, maa være ønskeligt at have Mødet. Jeg skal derfor her standse Forhandlingerne for idag og angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt i Morgen Kl. 12, saaledes:

- 1) Valg paa det af 5 Medlemmer bestaaende Udvalg, som skal nedsættes i Anledning af „Udkast til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 1ste September 1852 angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1853.“
- 2) Valg paa det af 3 Medlemmer bestaaende Udvalg, som skal nedsættes i Anledning af „Udkast til Lov om Pension for Major à la suite, forhenværende constitueret Stutmester og Voldsbestyrer ved Frederiksborg Stutterie, Jens Brøckner Hornemann.“
- 3) Fortsettelse af 1ste Behandling af „Udkast til Lov om Udsævn. af Soldforst. mellem Danmark samt Slesvig og Holsteen,“ og
- 4) Første Behandling af „Udkast til Lov om de mod Creditbeviser udvælte, opsigelige Statsobligationer.“

Mødet hævet Kl. 3³/₄.